

leeftijd moeder	40
zwangerschap	7e
kind	3e
voorgeschiedenis	meerdere miskramen. Na de eerste miskraam een curettage.

zwangerschapstermijn	Tijd	Gebeurtenis	opmerkingen ouders
20 weken		Bij de 20 weken echo is alles goed. Wel wijzen ze ons erop dat de navelstreng niet in het midden van de placenta is aangehecht. Iets wat verder niet wordt onderzocht.	Inmiddels weet ik dat een velamenteuze navelstreng insertie een aanwijzing kan zijn voor vasa previa. Niet elke velamenteuze navelstreng insertie duidt op een vasa previa maar wel bij bijna elk geval van een vasa previa is er sprake van een velamenteuze navelstreng insertie. Er is een hogere kans op complicaties tijdens je bevalling, zeker bij een combinatie met vasa previa (voorliggende vaten). Doordat de navelstrengvaten gedeeltelijk onbeschermd en via de vliezen naar je placenta lopen, kunnen ze scheuren zodra je vliezen breken. Dit kan een ernstige bloeding van je baby tot gevolg hebben.
39+5	4.00 uur	De vliezen breken in bed. Het vruchtwater is helder. Ik ga naar de wc en doe een kraamverband in. Daar zit al snel een helderrode bloedvlek in.	
	4.15 uur	Ik herinner me dat de verloskundige met pen op de afsprakenkaart heeft geschreven "BLOED IS SPOED" dus ik bel met de VK. Vk zegt eerst dat ze later op de ochtend wel zal langs komen maar belt snel terug dat ze toch wil komen.	
	5.00 uur	VK komt thuis en toucheert. Er is geen ontsluiting. Ze luistert kort met de doptone. Baby heeft goede cortonen. Omdat er bloedevries is, maar geen ontsluiting belt de vk met het academisch ziekenhuis. Er vindt overleg plaats tussen klinisch VK van het academisch ziekenhuis en de 1ste lijns VK. Ze bespreken o.a. de hoeveelheid bloed die verloren is. We gaan voor controle naar het academisch ziekenhuis maar de VK zegt: er is bijna nooit iets aan de hand. We kunnen voor controle naar het academisch ziekenhuis, maar de klinisch VK van het ziekenhuis geeft aan dat er geen plek is als ik zou moeten blijven. Ze geeft aan dat ik ook voor een ander ziekenhuis kan kiezen. VK gaat niet mee naar het ziekenhuis. Ze zegt dat ze gaat slapen want ze komt uit een nachtdienst. Ze belt geen ambulance. Wij bellen oppas voor de andere kinderen en pakken rustig een tas in.	
	6.00 uur	Aankomst SEH. We wachten 15 minuten op iem van de verlosafdeling. Die zet mij in een rolstoel en rijdt mij door het ZH naar de verlosafdeling. Opnieuw controles ->Er wordt na lang zoeken een hartslag gevonden. Deze is laag, maar gaat omhoog. Iedereen komt aanrannen. Er wordt snel een echo gemaakt en gecheckt op navelstrengomstrengeling en solutio. Is het beide niet. De gynaecoloog in opleiding zegt dat ze denkt te weten wat het is en zegt dat ze alles klaar gaat maken voor een spoedsectie. De baby heeft een hartslag van 80.	
	6.30 uur	naar de OK. Ik leg m'n hand op m'n buik en zeg tegen de baby dat hij vol moet houden. Dat is meer voor de vorm want ik heb er alle vertrouwen in dat het goed komt. Ik krijg volledige narcose.	
	7.00 uur	De baby wordt via een spoedsectie geboren. Er komt een enorme hoeveelheid bloed uit m'n buik. De baby is grauw en wordt direct gereanimeerd. Na 20 minuten is er een hartslag. Besloten wordt minder zuurstof aan de baby te geven zodat de ademhaling op gang komt. De baby gaat niet zelf ademen. De hartslag stopt weer. De kinderarts besluit weer over te gaan tot reanimatie. Na tien minuten wordt besloten de reanimatie te stoppen. Wanneer ik uit de narcose ontwaakt komt mijn man de kamer binnen lopen met onze baby op zijn arm.	
6 weken later			Uit de perinatale audit is gekomen dat er verschillende momenten waren waarop de VK anders had kunnen besluiten: ze had bij de moeder kunnen blijven ze had een ambulance kunnen bellen ze had vaker en langer naar het hartje kunnen luisteren. De baby dipt maar komt ook weer terug. Als je net luistert in een piekmoment denk je dat de baby het goed doet.
3 jaar later			Op mijn werk als Intern begeleider op een basisschool komt 3 jaar na het overlijden van ons kind een moeder haar kind inschrijven. Ik stel altijd een standaard vraag over complicaties bij de geboorte. Moeder vertelt over een spannende bevalling vanwege een vasa previa maar dat haar zoon het heeft gered omdat er een aantal weken daarvoor een baby uit diezelfde praktijk was overleden aan de gevolgen van een vasa previa. Dat was dus mijn kind. Hiermee wil ik het belang benadrukken van het delen van deze ervaring.